

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/4/2016
Identifikačné číslo spisu: 5015200774
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5015200774.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Judíty Kokolevskej, v právnej veci žalobcu: H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XX, XXX XX Y., právne zast. JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou so sídlom Andreja Kmeťa č. 28, 036 01 Martin, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Andreja Kmeťa č. 17, 010 01 Žilina, za účasti účastníka konania: Y. Y., bytom H. č. XX, XXX XX Y., o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2015/018634/Rep zo dňa 19. júna 2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/154/2015-42 zo dňa 14. júna 2016, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/154/2015-42 zo dňa 14. júna 2016 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Rozhodnutie krajského súdu

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č. k. 20S/154/2015-42 zo dňa 14. júna 2016 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2015/018634/Rep zo dňa 19.06.2015, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného krajský súd preskúmal v intenciách ustanovení § 39a ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (stavebný zákon) v spojení s § 45 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, s § 60 ods. 1, 2, s § 63, s § 58 ods. 1, 2, s § 139b ods. 1, 5 s § 43b ods. 1 a s § 140 uvedeného zákona, ktorú právnu úpravu citoval, súčasne v intenciách ust. § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok), postupom podľa právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti

Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto pri aplikácii § 250j ods. 1 žalobu zamietol.

Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že žalobca žalobou doručenou na Krajský súd v Žiline dňa 07.08.2015 sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2015/018634/Rep zo dňa 19.06.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obce Šútovo, Obecný úrad Krpeľany č. OÚ-409/S/2014-15 z 03.03.2015. Uvedeným rozhodnutím Obce Šútovo, Obecný úrad Krpeľany, ako stavebný úrad, podľa § 37, § 62 a § 63 zákona č. 50/1976 Zb. v zlučenom územnom a stavebnom konaní rozhodol o zmene stavby „Rodinný dom - prístavba, nadstavba a stavebné úpravy pozostávajúce z prístavby vstupu do suterénu a zádveria na južnej strane stavajúceho rodinného domu na parcele KN č. XXXX/X kat. úz. Y., pôdorysný rozmer 1,3 m x 10,2 m - demontáže stávajúcej strechy - nadmurovania obvodových múrov, vybudovania novej sedlovej strechy s dvomi vikiermi - obytné podkrovie s miestnosťami, izba 3, hala, chodba, schodisko, kúpeľňa + WC, šatník, s celkovou novou obytnou plochou 150,08 m² a novou podlahovou plochou 221,47 m² na KN-C XXXX/X a XXXX/X kat. úz. Y. aplikujúc § 39a ods. 1 a § 66 zákona č. 50/1976 Zb..

Krajský súd poukázal na to, že z obsahu administratívneho spisu nebolo preukázané, že by prvostupňový správny orgán o postúpení odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu upovedomil účastníkov konania vrátane žalobcu; súčasťou administratívneho spisu je vyjadrenie stavebníka Y. Y. k podanému odvolaniu podaním zo 04.04.2015, v ktorom stavebník poukazuje, že s odvolaním žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu nesúhlasí, uviedol, že splnil všetky podmienky pre povolenie zmeny stavby. Poukázal, že geometrický plán 5C 58/2004 znalca Ing. Tichého nebol zapísaný na Okresnom úrade Martin, katastrálny odbor a v katastri je zapísaný iba geometrický plán 23/2013 Y. D., ktorý je totožný so snímkou z mapy. Ďalej uviedol, že v spise sa nachádza súhlas U. Y., matky stavebníka a podielovej spoluvlastníčky nehnuteľnosti, na ktorej má byť postavená, umiestnená a povolená stavba, ako aj súčasne doložil výpis zo Živnostenského registra V. S., jej maturitné vysvedčenie, ako aj rozhodnutie Správy katastra Žilina Xo-11/2013-Ha zo dňa 13.06.2013, ktorého účastníkom konania bol aj žalobca.

Krajský súd konštatoval, že i keď z obsahu administratívneho spisu nie je preukázané, že by účastníci konania vrátane žalobcu boli oboznámení o postúpení veci prvostupňovým správnym orgánom odvolaciemu orgánu, ani nie je preukázané, že by vyjadrenie stavebníka k odvolaniu žalobcu, prvostupňový správny orgán doručoval žalobcovi, z obsahu týchto listinných dôkazov ani súd nezistil také skutočnosti, o ktorých nemal vedomosť žalobca v priebehu správneho konania, keď sa stavebník vyjadroval len k existencii a tvrdeniu žalobcu o existencii dvoch geometrických plánov a predkladal správne rozhodnutie, ktoré vydala Správa katastra Žilina, v ktorom priamo aj žalobca bol účastníkom konania, a toto rozhodnutie mu bolo doručované. Žalobca v žalobe nepreukázal, že by postup prvostupňového správneho orgánu, ovplyvnil zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Krajský súd ďalej konštatoval, že nie každé procesné pochybenie správneho orgánu má a musí mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Mal za to, že z obsahu administratívneho spisu a obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia nezistil skutočnosti, na základe ktorých by aj bez ich konkrétnej špecifikácie zo strany žalobcu zistil, že by postup prvostupňového správneho orgánu, ktorý neoznámil žalobcovi, že postupuje vec odvolaciemu orgánu, a teda že jeho odvolaniu nevyhovuje, mal vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Krajský súd nesúhlasil s námietkou žalobcu, že žalovaný mal preskúmať prvostupňové správne rozhodnutie ku dňu jeho vydania k 03.03.2015, poukazom na to, že konanie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu je dvojinstančným konaním, tvorí jeden celok. Uviedol, že z ust. § 59 ods. 1 Zákona o správnom konaní, vo väzbe na § 140 zákona č. 50/1976 Zb., vyplýva povinnosť odvolacieho orgánu, preskúmať napadnuté rozhodnutie - prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu, a ak je nevyhnutné vykonať dokazovanie jeho doplnením a prípadné vady konania prvostupňového správneho orgánu odstrániť.

Krajský súd zdôraznil, že odvolanie podľa Správneho poriadku je vybudované na apelačnom princípe a druhostupňový orgán je zásadne oprávnený rozhodnúť vo veci. Nie je v žiadnom prípade viazaný závermi prvostupňového orgánu. Samostatne hodnotí vec po skutkovej a právnej stránke. Samotný rozsah preskúmania odvolania Správny poriadok konštituuje široko, keď rozhodnutie sa preskúmava v celom rozsahu, čo však neznamená nové prejednanie veci, ale iba preskúmanie správnosti a zákonnosti rozhodnutia. Odvolací orgán nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní, rovnako nie je viazaný skutkovými zisteniami ani právnym názorom, ku ktorému dospel prvostupňový orgán. Jediným limitujúcim faktorom je vylúčenie možnosti rozhodovať v rámci odvolania o veci, ktorá nebola predmetom rozhodovania na prvostupňovom orgáne. Odvolací orgán nepreskúmava iba zákonnosť rozhodnutia, ale aj jeho správnosť. V odvolacom konaní sa uplatňuje úplný apelačný (revízny) princíp, účastníci môžu v priebehu celého odvolacieho konania uvádzať nové skutočnosti a dôkazy a na ich základe môže aj odvolací orgán doplniť, alebo zistené nedostatky odstrániť. Oprávnenie navrhnúť nové dôkazy a skutočnosti sa však nevzťahuje na také skutočnosti, ktoré v súlade so zásadou koncentrácie konania bolo možné uplatniť iba na ústnom pojednávaní. Ak by však rozsah týchto nových dôkazov a skutočností bol v rozpore s uplatňovaním zásady hospodárnosti a rýchlosti konania, prichádza do úvahy zrušenie prvostupňového rozhodnutia a vrátenie veci na nové konanie a rozhodnutie. Výsledkom preskúmania rozhodnutia odvolacím orgánom je vydanie rozhodnutia, ktorým je konečné rozhodnutie, s výnimkou, keď sa vec vracia prvostupňovému orgánu na nové konanie a rozhodovanie.

Krajský súd sa nestotožnil ani s názorom žalobcu, že správny orgán bol povinný preskúmať prvostupňové rozhodnutie ku dňu jeho vydania. Poukazom na dvojinštančnosť konania, oprávnenia žalovaného ako druhostupňového správneho orgánu, ktoré vychádzajú zo široko koncipovanej preskúmačkej kompetencie odvolacieho orgánu, ktorá je upravená v ustanoveniach Zákona o správnom konaní.

Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že napadnuté rozhodnutie, resp. prvostupňové rozhodnutie nemá náležitosti rozhodnutia v súlade s § 47 ods. 3 Zákona o správnom konaní a nespĺňa zákonné požiadavky správneho rozhodnutia, krajský súd konštatoval, že tieto žalobné tvrdenia žalobcu sú všeobecné a nekonkrétne. Krajský súd nezistil, že by napadnuté rozhodnutie žalovaného nebolo dostatočne dôvodné, zastávajúc názor, že žalovaný sa jednoznačne, dôsledne a v plnom rozsahu vysporiadal v dôvodoch rozhodnutia so všetkými odvolacími námietkami žalobcu. Túto žalobnú námietku preto krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu, že spis neobsahoval projektovú dokumentáciu, súhlas U. Y., ani oznámenie orgánov štátnej správy o začatí stavebného konania, krajský súd poukazom na to, že je pravdou, že tieto listinné dôkazy nie sú súčasťou administratívneho spisu prvostupňového správneho orgánu, keď tieto podklady predložil stavebník až po doručení prvostupňového rozhodnutia, na základe odvolania žalobcu.

Uviedol, že pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného je podstatné, či bolo v konaní do rozhodnutia žalovaného preukázané, že osoby, ktoré vypracovali projektovú dokumentáciu, mali odbornú spôsobilosť na túto činnosť. Tieto skutočnosti boli preukázané z výpisu zo Živnostenského registra V. S., ktorá vypracovala projekt stavby, ktorá v čase od 31.10.2003 do 31.01.2011 bola vedená v Živnostenskom registri Okresného úradu Martin ako živnostník, predmetom podnikania je Výpracovanie dokumentácie a projektu jednoduchých stavieb, drobných stavieb a zmien týchto stavieb so vznikom živnostenského oprávnenia 05.11.2013, teda aj v roku 2009 a súčasťou spisu bolo predložené aj vysvedčenie o maturitnej skúške uvedenej osoby, ktorá maturovala na Strednej priemyselnej škole stavebnej v Žiline, v odbore stavebné konštrukcie a pozemné stavby. Do rozhodnutia žalovaného bolo preukázané, že osoba, ktorá vyhotovovala projekt stavby, bola kompetentná tento projekt, z hľadiska svojej odbornosti, vypracovať. Stotožnil sa s názorom žalovaného, že vzhľadom na charakter povolenej stavby sa jednalo o jednoduchú stavbu vymedzenú v súlade s § 139b ods. 1 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom k 06.07.2015, vo väzbe na zmeny dokončených stavieb vymedzených v § 139b ods. 5 uvedenej normy, v nadväznosti na vymedzenie bytových budov v § 43b ods. 1 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom k 06.07.2015.

Vo vzťahu k súhlasu spoluvlastníka U. Y. k pozemkom, na ktorých má byť povolená stavba, krajský súd konštatoval, že súčasťou administratívneho spisu prvostupňového správneho orgánu je aj prehlásenie U. Y. z 10.02.2015, ktoré je v administratívnom spise prvostupňového správneho orgánu zažurnalizované pred vydaním rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

Krajský súd dospel k záveru, že i keď doklady preukazujúce odbornú spôsobilosť projektanta boli doložené stavebníkom až po vydaní prvostupňového rozhodnutia, ale pred vydaním napadnutého rozhodnutia, táto skutočnosť nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, nebolo v konaní preukázané, že by projekt stavby bol vyhotovený odborne nespôsobilou osobou, vzhľadom na charakter povoľovanej jednoduchej stavby, navyše keď v konaní nebolo preukázané, že by bolo potrebné projektovú dokumentáciu k posudzovanej jednoduchej stavbe, ktorá bola vypracovaná v júli 2009, zosúladiť s novou právnou úpravou, prípadne novými technickými požiadavkami na výstavbu a prepracovať alebo zmeniť ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia. Samotná skutočnosť, že projektová dokumentácia bola vypracovaná v júli 2009, ešte sama o sebe nepreukazuje jej neaktuálnosť aj v roku 2015. V tomto smere žalobca nekonkretizoval, v ktorých častiach je projektová dokumentácia nepoužiteľná, resp. v rozpore s normami, vrátane technických noriem. Z uvedených dôvodov aj tento žalobný bod vyhodnotil krajský súd ako nedôvodný.

Za nedôvodné považoval krajský súd aj tvrdenie žalobcu, že výrok prvostupňového rozhodnutia je neurčitý. Podľa jeho názoru v konaní bolo preukázané identifikovanie zmeny stavby, rodinný dom, prístavba, nadstavba a stavebné úpravy, rozsah stavebných úprav a aj pozemky, na ktorých prístavba, nadstavba, stavebné úpravy sa povoľujú, a to v súlade s projektovou dokumentáciou, ktorá je taktiež súčasťou predloženého administratívneho spisu.

Vo vzťahu k námietke žalobcu, že v správnom spise sa nenachádzajú doklady, že prvostupňový orgán oznámil dotknutým štátnym orgánom začatie stavebného konania, a že neboli splnené podmienky pre zlúčenie územného a stavebného konania a nenachádzajú sa v spise stanoviská dotknutých štátnych orgánov, krajský súd konštatoval, že súčasťou administratívneho spisu prvostupňového správneho orgánu nie je prvotné oznámenie o začatí konania, potom, čo bola na Obecný úrad Šútovo 08.12.2014 doručená žiadosť stavebníka. Súčasťou administratívneho spisu je oznámenie Obce Šútovo o pokračovaní zlúčeného územného a stavebného konania a nariadenie ústneho pojednávania pod č. OU-179/S/2014 zo dňa 16.01.2015, v ktorom bol vytýčený termín spojený s miestnym zisťovaním na deň 10.02.2015, a v ktorom bolo oznámené účastníkom konania, vrátane žalobcu, konanie vo veci návrhu stavebníka v zlúčenom územnom a stavebnom konaní, toto oznámenie bolo doručované okrem účastníkov aj Okresnému úradu, odboru starostlivosti o životné prostredie Martin, tak ako vyplýva aj z doručenky, keď toto oznámenie uvedený orgán prevzal 20.02.2015.

K žalobnej námietke, ktorou žalobca spochybnil vlastnícke právo žalobcu k pozemku, na ktorom má byť povoľovaná stavba, krajský súd poukazom na LV č. XXX kat. úz. Y., C-KN parc. č. XXXX/X a XXXX/X, na ktorých je povolená zmena stavby, nadstavba a prístavba, uviedol, že z týchto listín je jednoznačne preukázané, že vlastníkom týchto parciel vrátane rodinného domu postaveného na parc. č. XXXX/X, súp. č. XX je stavebník Y. Y. v 1/2 a jeho matka U. Y. v 1/2, ktorá súhlas so stavebnými úpravami dala. V listoch vlastníctva je uvedený zápis na základe geometrického plánu č. 23/2013, nie sú v nich uvedené informatívne alebo obmedzujúce poznámky, ktoré by spochybňovali spoluvlastníctvo stavebníka k uvedeným parcelám a preukazovali tvrdenia žalobcu, že nie je vlastníkom parciel, na ktorých je povolená stavba. Navyše v konaní nebolo preukázané, že by geometrický plán 5C 58/2004 vypracovaný Ing. V. v konaní Okresného súdu Martin, na ktorý poukazoval žalobca, spochybňoval vlastnícke právo stavebníka k parcele C-KN č. XXXX/X a XXXX/X, čo vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia Správy katastra Žilina Xo-11/2013-Ha z 13.06.2013, ktorá konštatuje, že zápis v katastri nehnuteľností v súlade s rozsudkom Okresného súdu Martin 5C 58/04, vrátane geometrického plánu, ktorý v tomto konaní bol vypracovaný, bol zapísaný v katastri nehnuteľností, a tento geometrický plán nemení právne vzťahy týkajúce sa parciel C-KN č. XXXX/X a XXXX/X, ale týka sa výlučne pozemkov C-KN XXXX/X a XXXX/X, teda iných

pozemkov, než na ktorých má byť povolená stavba.

Krajský súd neakceptoval ani žalobnú námietku, že neboli splnené podmienky § 39a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. na spojenie územného a stavebného konania, keď posudzovaná stavba má charakter jednoduchej stavby (§ 139b ods. 1 písm. a/, § 43b ods. 1 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. v znení k 06.07.2015), jej zastavaná plocha nepresahuje 300 m², je umiestnená v zastavanom území rodinných domov a účel využitia stavby ako rodinného domu bude zachovaný, pričom nezistil pochybenie správnych orgánov pri tomto procesnom postupe.

K tvrdeniu žalobcu, že bola nesprávne vyznačená právoplatnosť rozhodnutia, krajský súd poukazom na to, že prvostupňové rozhodnutie má vyznačenú právoplatnosť 19.06.2015, tak ako vyplýva z predloženého administratívneho spisu a rozhodnutie žalovaného má vyznačenú právoplatnosť 02.07.2015, uviedol, že predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovaného, ako druhostupňového správneho orgánu, práve z dôvodu, že voči prvostupňovému rozhodnutiu podal riadne a včas odvolanie žalobca. Rozhodnutie žalovaného bolo doručované účastníkom konania, a to žalobcovi 01.07.2015 a ostatným účastníkom tiež 01.07.2015. Krajský súd konštatoval, že vyznačenie právoplatnosti rozhodnutia žalovaného dňom 02.07.2015 je správne a skutočnosť, že je vyznačená doložka právoplatnosti aj na prvostupňovom rozhodnutí, je bez relevancie, nakoľko predmetom preskúmania záväzným vo vzťahu k účastníkom konania je rozhodnutie žalovaného, až doručením tohto rozhodnutia mohli nastať účinky právoplatnosti rozhodnutia v prejednávanej veci. A preto aj tento žalobný bod vyhodnotil krajský súd ako nedôvodný.

Krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva, pretože žalobca v konaní nemal úspech, a preto právo na náhradu trov konania mu nevzniklo.

2.

Odvolanie žalobcu

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. 20S/154/2015-42 z 14. júna 2016 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2015/018634/Rep zo dňa 19.06.2015, a s prihliadnutím na okolnosti prípadu i rozhodnutie Obce Šútovo, č. j. OÚ-409/S/2014-15 z 03.03.2015 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

Žalobca v dôvodoch odvolania namietal, že v konaní krajského súdu došlo k vadám podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. (§ 205 ods. 2, písm. a/ O.s.p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. f/ O.s.p.). Žalobca nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu.

Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 140 stavebného zákona v spojení s § 56, s § 57 ods.2, s § 59 ods. 1 správneho poriadku žalobca tvrdil, že stavebník predložil listinné dôkazy - súhlas podielovej spoluvlastníčky a maturitné vysvedčenie V. až v odvolacom správnom konaní, vyslovil názor, že správne orgány prvého i druhého stupňa postupom v konaní zasiahli podstatným spôsobom do jeho procesných práv, čím došlo k porušeniu práva na rovnosť účastníkov v správnom konaní.

Žalobca tvrdil že pokiaľ ide o geometrický plán č. 23/2013, ktorý bol vyhotovený Y. D. dňa 23.07.2013, tento sa podľa jeho názoru nezhoduje so snímkou z katastrálnej mapy z dôvodu, že hranica pozdĺž parciel KN-C XXXX/X a XXXX/X je vsunutá do týchto parciel, pričom hranica má ísť kolmo na parcelu KN-C XXXX/X; hranica vyznačená v tomto geometrickom pláne sa nezhoduje s hranicou podľa geometrického plánu 5C 58/2004, ktorý bol výsledkom dlhotrvajúceho súdneho konania vedeného Okresným súdom Martin. Dal do pozornosti aj tú skutočnosť, že geometrický plán pripojený k rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa z 03.03.2015 je bez technickej tabuľky, nie je označený úradnou pečiatkou a nie je z neho zrejmé, ktorý geodet ho vyhotovil. Tvrdil, že hranica pozdĺž parciel

KN-C XXXX/X a XXXX/X je zakreslená do parciel až k hranici stavebného pozemku a je odklonená 120 metrov. Hranica na parcele KN-C XXXX/X je posunutá do základnej parcely 287 metrov. Šikmá hranica medzi záhradou KN-C XXXX/X je dlhá 2077 metrov, v teréne reálne má dĺžku 2260 metrov. Hranica v stavebnom pozemku na parcele KN-C XXXX/X má 19,73 metra v teréne reálne 23,80 metrov. Starý otec žalobcu E. Y. si dal v roku 1972 zhotoviť geometrický plán č. 762-568-72 na rozdelenie parciel č. XXXX a XXXX; ďalší geometrický plán si dal zhotoviť otec žalobcu s manželkou C. Y., rod. Y. 244-253-57-85 ku kúpnej zmluve z 08.07.1985 registrovanej Štátnym notárstvom Martin dňa 16.09.1985 pod číslom registra RI 211/85. Zdôraznil, že na geometrických plánoch č. 762-566-72 a č. 244-253-57-85 sú miery uvedené, šírka parciel hornej časti parcely KN-C XXXX/X je 22,6 metra, v dolnej časti parcely KN-C XXXX/X je 2260 metrov a zostávajúca šírka tejto parcely je 23,80 metra.

Žalobca dôvodil, že prístavba a nadstavba a stavebné úpravy Y. Y. majú veľmi nepriaznivé následky pre rodinný dom žalobcu na parcele KN-C XXXX/X, ktorý tam je postavený od roku 1948, keďže žalobca v popoludňajších hodinách nemá slnečný dopad na svoj rodinný dom, pretože prístavba a nadstavba na susednom pozemku mu tienia. Uviedol, že svetlo považuje za dôležitý parameter životného prostredia a myslí si, že pri navrhovaní a schvaľovaní prístavby a nadstavby a stavebných úprav bolo potrebné rešpektovať požiadavku na dopad denného svetla aj na už existujúcu nehnuteľnosť - rodinný dom žalobcu, keďže povolením prístavby, nadstavby a stavebných úprav Y. Y. došlo k zmene rozloženiu denného svetla vo vnútorných priestoroch rodinného domu žalobcu.

3.

Vyjadrenie pribratého účastníka k odvolaniu žalobcu

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril pribratý účastník Y. Y.. Žiadal, aby najvyšší súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Žiline z 14.06.2016, č.k. 20S/154/2015, a aby žalobcovi nebola priznaná náhrada trov konania.

V dôvodoch vyjadrenia s odvolacími dôvodmi žalobcu nesúhlasil. Vyslovil názor, že boli riadne splnené podmienky na povolenie zmeny stavby, keď stavebný úrad konal v súlade so zákonom, stotožniac sa s názorom Okresného úradu Žilina, že rozhodnutie je v súlade so stavebným zákonom a ostatnými súvisiacimi právnymi predpismi, na základe riadne zisteného skutkového stavu. Tvrdil, že obec ako aj Okresný úrad Žilina svoje rozhodnutie riadne a dostatočne odôvodnili, považujúc ich rozhodnutia za jasné a určité a zrozumiteľné. Stotožnil sa s rozsudkom Krajského súdu v Žiline. Mal za to, že v danej veci nie je potrebné vykonať žiadne ďalšie dôkazy, ako aj, že ani neexistujú žiadne nové relevantné dôkazy na zmenu rozhodnutia a taktiež v čase rozhodovania neexistovali vady konania pred správnym orgánom, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Trval na svojich doterajších tvrdeniach. Tiež sa stotožnil s názorom žalovaného, že geometrický plán 5C 58/2004 súdneho znalca Ing. Z. V. je v danej veci právne irelevantný a geometrický plán č. 23/2013 Y. D. je totožný so snímkou mapy, je riadne zapísaný a je riadnym listinným dôkazom. Poukázal na to, že riadne a včas doložil vyslovený súhlas U. Y. - jeho matky a podielovej spoluvlastníčky predmetných nehnuteľností a tiež aj listy vlastníctva č. XXXX a XXX, ako aj výpis zo živnostenského registra V. S., čím zdokladoval jej oprávnenú spôsobilosť na vypracovanie projektovej dokumentácie. Zdôraznil, že žalobca nepreukázal, akým spôsobom mali správne orgány prvého a druhého stupňa zasiahnuť do jeho procesných práv, aby došlo k porušeniu práva na rovnosť účastníkov správneho konania, čím neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdených skutočností.

4.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

5.

Konanie pred odvolacím súdom

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len S.s.p.) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania žalobcu (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolania prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a s § 492 ods. 1 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného - Okresného úradu Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-ZA-OVBP2-2015/018634/Rep zo dňa 19.06.2015.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť preskúmaného rozhodnutia napadnutého žalobou.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu - Okresného úradu Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-ZA-OVBP2-2015/018634/Rep zo dňa 19.06.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obce Šútovo, Obecný úrad Krpeľany č. OÚ-409/S/2014-15 z 03.03.2015.

Obec Šútovo, Obecný úrad Krpeľany ako stavebný úrad, uvedeným rozhodnutím podľa § 37, § 62 a § 63 v zmysle § 39a ods. 1 a § 66 stavebného zákona v zlúčenom územnom a stavebnom konaní rozhodol o zmene stavby „Rodinný dom - prístavba, nadstavba a stavebné úpravy pozostávajúce z prístavby vstupu do suterénu a zádveria na južnej strane stavajúceho rodinného domu na parcele KN č. XXXX/X kat. úz. Y., pôdorysný rozmer

1,3 m x 10,2 m - demontáže stávajúcej strechy - nadmurovania obvodových múrov, vybudovania novej sedlovej strechy s dvomi vikiermi - obytné podkrovie s miestnosťami, izba 3, hala, chodba, schodisko, kúpeľňa + WC, šatník, celkovou novou obytnou plochou 150,08 m² a novou podlahovou plochou 221,47 m² na KN-C XXXX/X a XXXX/X kat. úz. Y..

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov

známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Najvyšší súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

Podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným (§ 247 ods. 2, 3 O.s.p.).

Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Odvolačný súd zistil, že súd prvého stupňa v danej veci v procese súdneho prieskumu žalobou napadnutého rozhodnutia náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie, keďže súdny prieskum rozhodnutia napadnutého žalobou vykonal v súlade s platnou právnou úpravou stavebného zákona na vec sa vzťahujúcou. Odvolačný súd po vykonaní súdneho prieskumu žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím stavebného úradu, pri aplikácii zákonnej úpravy ustanovenej v stavebnom zákone dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, a to že žalobné námietky žalobcu neboli dôvodné k vyhoveniu žalobného návrhu, keďže nespochybnili správnosť a zákonnosť preskúmaného správneho rozhodnutia a postupu mu predchádzajúceho.

Odvolačný súd v danej veci zistil, že spor o zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného medzi účastníkmi konania v prieskumnom konaní súdu spočíva práve v ústavnej konformnosti výkladu právnej úpravy ustanovujúcej splnenie zákonných podmienok pre povolenie zmeny stavby - nadstavby, prístavby a stavebné úpravy už existujúceho rodinného domu v zmysle zákonnej úpravy ustanovenej v §§ 62 a nasl. stavebného zákona postupom v zmysle ustanovení správneho poriadku, a preto odvolačný súd zameril svoju pozornosť na uvedené sporné skutočnosti.

Právne posúdenie odvolacím súdom

Podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

V zmysle čl. 1 ods. 1 prvá veta ústavy je Slovenská republika zvrchovaný, demokratický a právny štát. Základnou premisou materiálneho právneho štátu prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasť okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodíť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I.ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I.ÚS 10/98)“. (I.ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750).

Z uvedeného vyplýva, že pre zabezpečenie materiálneho právneho štátu je povinnosťou mocenských orgánov štátu konať a rozhodovať v súlade so zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 152 ods. 4 ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Vplyvom ústavy dochádza k vsunutiu jej obsahovo-hodnotových vlastností do všeobecných pojmov zákona tak, aby bol zabezpečený ústavne konformný výklad. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je súčasťou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Práve tu je ťažisko činnosti správneho súdnictva, pretože dikcia zákona nemôže byť interpretovaná izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu, ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších čŕt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné najmä s ohľadom na prameň, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu

správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Zákonnosť postupu správny súd skúma na základe rovnakých kritérií ako zákonnosť rozhodnutí.

Podľa § 37 ods. 2 stavebného zákona stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

Podľa § 62 ods. 1 stavebného zákona v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä, a) či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia, b) či dokumentácia spĺňa požiadavky týkajúce sa verejných záujmov, predovšetkým ochrany životného prostredia, ochrany zdravia a života ľudí, a či zodpovedá všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu ustanoveným týmto zákonom a osobitnými predpismi, 4a) c) či je zabezpečená komplexnosť a plynulosť výstavby, či je zabezpečené včasné vybudovanie technického, občianskeho alebo iného vybavenia potrebného na riadne užívanie, d) či bude stavbu uskutočňovať osoba oprávnená na uskutočňovanie stavieb, alebo ak stavbu bude uskutočňovať stavebník svojpomocou, či je zabezpečené vedenie uskutočňovania stavby stavebným dozorum alebo kvalifikovanou osobou; ak zhotoviteľ stavby bude určený vo výberovom konaní, stavebník oznámi zhotoviteľa stavby stavebnému úradu do pätnástich dní po skončení výberového konania, e) či nová budova alebo významne obnovovaná existujúca budova je v rámci technických, funkčných a ekonomických podmienok stavby navrhnutá s využitím vhodných stavebných konštrukcií, vysokoúčinných alternatívnych energetických systémov založených na obnoviteľných zdrojoch energie a automatizovaných riadiacich, regulačných a monitorovacích systémov.

Podľa § 63 stavebného zákona dokumentáciu jednoduchých a drobných stavieb preskúma stavebný úrad aj z hľadiska záujmov, ktoré hája orgány štátnej správy podľa osobitných predpisov, a to najmä vtedy, ak na posúdenie postačia všeobecné technické požiadavky na výstavbu, vydané podľa tohto zákona, alebo iné predpisy. Stavebný úrad oznámi dotknutým orgánom začatie stavebného konania; tieto orgány si môžu posúdenie vyhradiť, sú však povinné oznámiť svoje stanovisko najneskoršie pri ústnom pojednávaní alebo v lehote určenej podľa § 61 ods. 3 a 5.

Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Z výsledkov vykonaného dokazovania odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa mal preukázané, že správny orgán prvého stupňa postupom v súlade s citovanou právnou úpravou stavebného zákona sa vecou náležite zaoberal, keď v stavebnom a územnom konaní žiadosť stavebníka o vydanie stavebného povolenia na zmenu stavby - rodinného domu - prístavbu, nadstavbu a stavebné úpravy posudzoval na základe listinných dôkazov predložených stavebníkom v intenciách platných regulatív pre dané územie určených územným plánom obce, či stavba je v súlade s technickými požiadavkami i s verejným záujmom, nariadil pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním a v odôvodnení rozhodnutia sa s námietkami žalobcu i riadne vysporiadal. Z uvedených dôvodov bol zákonný postup žalovaného, keď podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu potvrdil.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, ktorou namietal nezákonný postup správnych orgánov oboch stupňov, keďže náležite neposúdili, že prístavba a nadstavba a stavebné úpravy Y. Y. majú veľmi nepriaznivé následky pre jeho rodinný dom na parcele KN-C XXXX/X, ktorý tam je postavený od roku 1948, keďže žalobca v popoludňajších hodinách nemá slnečný dopad na svoj rodinný dom, pretože prístavba a nadstavba na susednom pozemku mu tienia. Vychádzajú zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa mal preukázané, že rodinný dom žalobcu k prestavbe rodinného domu stavebníka je situovaný tak, že stena rodinného domu žalobcu, ktorá leží oproti domu stavebníka nemá umiestnené žiadne okno obytnej miestnosti a súčasne sú dodržané zákonné podmienky vzdialeností stavieb podľa § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., ktorou sa stanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu (vykonávacía vyhláška stavebného zákona). Skutkové zistenia teda vyvracajú dôvodnosť tvrdení žalobcu. Správne orgány sa uvedenou námietkou v odôvodnení rozhodnutí napokon aj náležite vypořádali.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu, ktorou namietal, že stavebník predložil listinné dôkazy - súhlas podielovej spoluvlastníčky a maturitné vysvedčenie V. S. až v odvolacom správnom konaní, vysloviac názor, že správne orgány prvého i druhého stupňa postupom v konaní zasiahli podstatným spôsobom do jeho procesných práv, čím došlo k porušeniu práva na rovnosť účastníkov v správnom konaní. Vychádzajúc zo zákonnej úpravy správneho poriadku ustanovujúcej odvolacie správne konanie (§§ 53 a nasl.) prvostupňové správne konanie a odvolacie správne konanie je potrebné posudzovať ako jeden celok. Z uvedených dôvodov pokiaľ stavebník vychádzajúc z odvolacích námietok žalobcu uvedených v odvolaní proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu využil svoju príležitosť a na potvrdenie dôvodnosti žiadosti o vydanie stavebného povolenia na prestavbu rodinného domu predložil namietané listinné dôkazy a odvolací správny orgán na ne prihliadol, takýto postup nie je možné považovať za rozporný so zákonom.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu, ktorou namietal, že pokiaľ ide o geometrický plán č. 23/2013, ktorý bol vyhotovený Y. D. dňa 23.07.2013, tento sa podľa jeho názoru nezhoduje so snímkom z katastrálnej mapy z dôvodu, že hranica pozdĺž parciel KN-C XXXX/X a XXXX/X je vsunutá do týchto parciel, pričom hranica má ísť kolmo na parcelu KN-C XXXX/X; hranica vyznačená v tomto geometrickom pláne sa nezhoduje s hranicou podľa geometrického plánu 5C 58/2004, ktorý bol výsledkom dlhotrvajúceho súdneho konania vedeného Okresným súdom Martin. Predmetom posúdenia v danom prípade nie je umiestňovanie novej stavby, ale prestavba pôvodného rodinného domu, ktorú nadôvažok stavebný úrad posudzoval ako jednoduchú stavbu, a preto je právne bezvýznamné posudzovanie umiestňovania stavby stavebníka v teréne. Pokiaľ žalobca poukazom na geometrické plány vo vzťahu k pozemkom v jeho vlastníctve susediacich s pozemkami stavebníka namietala hranicu susediacich pozemkov, jeho námietky sú právne nerelevantné k predmetu preskúmavacieho rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov. Povinnosťou správnych orgánov oboch stupňov bolo zistenie vlastníctva stavebníka k posudzovanej stavbe - zmena rodinného domu, resp. k pozemku, na ktorom sa zmena stavby realizovala. Skutkové zistenia v danom prípade potvrdili, že stavebník je spoluvlastník stavby, ku ktorej žiadal vydanie stavebného povolenia na zmenu rodinného domu - nadstavbu, prístavbu a stavebné úpravy, na parc. č. KN XXXX/X a XXXX/X k.ú. Y., zapísaných na LV č. XXX a na LV č. XXX.

V danej súvislosti odvolací súd dáva tiež do pozornosti, že v ústavnoprávnej rovine podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Funkcia práva vlastníť majetok a jeho ochrana spočíva v tom, aby sa všetkým vlastníkom poskytla a súčasne aj trvale garantovala právna istota tak, že vlastnícke právo k veci, ktoré nadobudol v súlade s platnými zákonmi, sa nemôže obmedziť alebo využiť bez právneho dôvodu (PL. ÚS 16/95). Taktiež Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v čl. 1 v znení dodatkového protokolu č. 1 poskytuje ochranu majetku každej fyzickej a právnickej osobe s výnimkou pozbavenia majetku na základe podmienok ustanovených v zákone z dôvodu verejného záujmu. Na uvedenú právnu úpravu nadviazal zákonodarca aj v Občianskom zákonníku v §§ 123 a nasl., keď v právnej norme § 124 stanoví, že všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana. Z uvedenej právnej úpravy jednoznačne vyplýva, že oproti právu žalobcu na nerušený výkon jeho vlastníckeho práva, je postavené

právo stavebníka tiež na riadny výkon vlastníckeho práva spočívajúci vo zveľadení bývania jeho rodiny.

Vychádzajúc z predmetu súdneho prieskumu v danej veci odvolací súd dáva súčasne do pozornosti žalobcu právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v jeho náleze sp. zn. III. ÚS 72/2010, v zmysle ktorého „v súvislosti s výkladom a aplikáciou príslušných právnych predpisov musí súd prihliadať na spravodlivú rovnováhu pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkov konania. Princíp spravodlivosti a požiadavka materiálnej ochrany práv sú totiž podstatnými a neopomenuteľnými atribútmi právnej ochrany (predovšetkým súdnej) v rámci koncepcie materiálneho právneho štátu.

Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov, ktorá zahŕňa aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov, je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu.“

Vzhľadom aj k uvedenému odvolací súd v danom prípade považoval za správny a zákonný postup správnych orgánov oboch stupňov, keď v preskúmvacom konaní, predmetom ktorého bolo posúdenie žiadosti stavebníka na realizáciu predmetnej stavby, upriamili svoju pozornosť k predmetu posúdenia aj z pohľadu zabezpečenia spravodlivej rovnováhy pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkov správneho konania, a to tak v prípade stavebníka ako aj žalobcu. Pokiaľ teda správne orgány oboch stupňov v rámci svojej kompetencie, ktorú im zveruje stavebný zákon, pri výkone verejnej moci dohliadali na dodržiavanie nielen relevantných právnych predpisov vzťahujúcich sa k stavebnému konaniu, ale aj iných všeobecne záväzných právnych predpisov a v rámci svojej rozhodovacej činnosti posudzovali výkon práv všetkých účastníkov konania (stavebníka i žalobcu) s rovnakým obsahom, takýto postup treba považovať za správny a súladný so zákonom. Vychádzajúc z uvedeného považoval odvolací súd za správne a súladné so zákonom rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov, keď na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu stavebníkovi vydali stavebné povolenie na zmenu rodinného domu - prístavbu, nadstavbu a stavebné úpravy, keďže z výsledkov dokazovania vyplynulo, že realizácia stavebných úprav pôvodného rodinného domu spĺňa zákonné technické podmienky a nie je v rozpore s verejným záujmom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd po prieskume zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a procesného postupu mu predchádzajúceho konštatuje, že záver, ktorý stavebný úrad v prvostupňovom správnom rozhodnutí zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný v druhostupňovom správnom rozhodnutí ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami stavebného zákona.

Odvolací súd vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmvanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkami žalobcu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne zistil skutkový stav a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok rozhodnutie vo veci (ktorú námietku žalobca nijak neodôvodnil), a preto na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu poukazom na závery uvedené vyššie, odvolací súd považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2

O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), keď nezistil okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p.. Žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov tohto konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.